

**PROFESJONALNA GOTOWOŚĆ PRZYSZŁYCH  
NAUCZYCIELI DO REALIZACJI DZIAŁALNOŚCI  
PROGNOSTYCZNEJ W DZISIEJSZYCH WARUNKACH  
PRZEDSZKOLY**

W artykule autor analizuje nowoczesne wymagania do osobowości pedagoga przedszkoly, bada możliwości wykorzystania projektowanej działalności w strukturze pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym, argumentuje słuszność i perspektywność ją wykorzystania w różnych rodzajach pracy. Autor bierze pod uwagę charakter prognozowania pedagogicznego, jego komponenty, uzasadnia znaczenie i skuteczności ich stosowania w różnych etapach działalności zawodowej.

**Słowa kluczowe:** działalność prognoatyczna, nauczyciel, profesjonalizm, metody, analiza, przedszkola.

*\* I. Bryszewska  
Starszy wykładowca  
katedry pedagogiki  
Wschodnieuropejskiego  
Uniwersytetu Narodowego  
imienna Łesi Ukrainki  
(m. Łuck, Ukraina)*

**PROFESSIONAL READINESS OF THE FUTURE PEDAGOGUES TO CONDUCT  
PROGNOSTICATION ACTIVITY IN MODERN CHILDRENS RECREATIONAL INSTITUTIONS**

In the modern educational institution the process of formation of the prognostication competence of the students is carried out in the context of special organization of the education and bringing up process as well as through mutually dependent combination if its components with structural components of the prognostication activity of the future nursery teachers: axiological, cognitive, technological and reflexive. The basis for the development of the content of preparation of the future nursery teacher for the prognostication activity, structure of the methodological, general theoretical, psychological and pedagogical and didactical and technological skills and knowledge are the requirements to the professional and peculiarities of the pedagogical activity.

The author of the article analyzes modern requirements to the personality of the nursery teacher, studies the opportunities of the application of the prognostication activity in the structure of work with preschool; children, substantiates reasonability and prospects of its application in different kinds of activity. The author also investigates the essence of the pedagogical prognostication, its components, justifies reasonability and effectiveness of its application on different stages of the professional activity.

**Key words:** expectation activity, nursery teacher, professionalism, methods, analysis, preschool children.

**ПРОФЕСІЙНА ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ДО ЗДІЙСНЕННЯ  
ПРОГНОСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДНЗ**

В статті автор аналізує сучасні вимоги до особистості вихователя дошкільного навчального закладу, досліджує можливості використання прогнозованої діяльності у структурі роботи з дітьми дошкільного віку, аргументує доцільність та перспективність її застосування у різних видах роботи. Розглядає сутність педагогічного прогнозування, його складові, обґрунтовує доречність та результативність застосування їх на різних етапах професійної діяльності.

**Ключові слова:** прогнозована діяльність, вихователь, професіоналізм, методи, аналіз, дошкільники.

**Постановка проблеми.** Оновлення змісту сучасної системи професійної освіти України ґрунтується на засадах виховання національної свідомості, впровадження сучасних освітніх технологій, нового бачення мети і змісту навчання, виховання, розвитку

підростаючого покоління, починаючи з дошкільного дитинства. Ці процеси беззаперечно впливають на появу іншої парадигми розуміння виховання – як прогностичного процесу, який стимулює педагога і вихованця до моделювання наслідків становлення й розвитку дитячої особистості. Результатом виховання в такому його розумінні є особистість дитини, у якої максимально використані її сильні сторони, передбачено і компенсовано слабкі ланки, що в цілому визначає майбутню поведінку людини.

Сучасний вихователь дітей дошкільного віку – це стовідсотковий професіонал, який орієнтується в наукових досягненнях в різних галузях (дотичних з педагогікою), інноваціях, володіє ефективними технологіями розвитку, навчання і виховання дітей; здатний і прагне до саморозвитку, самовдосконалення, самомоделювання та самопроектування в різних сферах життєдіяльності, в тому числі і професійній. Ця багатоаспектність пояснює посилену увагу науковців до підвищення якості підготовки майбутніх вихователів дітей дошкільного віку в процесі навчання у ВНЗ.

Практика реалізації освітньо-виховного процесу в умовах сучасного дошкільного навчального закладу доводить, що успішний вихователь повинен оволодіти не тільки теорією й методиками розвитку особистості вихованців, опанувати певною аналітико-діагностичною культурою, а й бути здатним до прогнозування досягнень дітей як освітніх, так і особистісних [1, с. 6]. У зв'язку з цим в процесі навчання у ВНЗ необхідно формувати в майбутніх вихователів уміння прогнозувати навчально-виховний процес у дошкільному навчальному закладі, що забезпечується передбаченням результатів цілеспрямованого, методично грамотного застосування концепцій особистісно зорієнтованої освіти. Сьогодні, як ніколи, ефективність праці вихователів залежить від рівня фахової підготовки та інших компонентів педагогічного професіоналізму. Діагностування, прогнозування, розробка авторських програм, оптимізація всіх аспектів навчально-виховного процесу стають нормою педагогічної діяльності в закладах освіти України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Під прогнозуванням розуміють (грецьке «prognosis» – передбачення) розробку прогнозів, тобто ймовірних суджень щодо стану функціонування об'єктів у найближчому і віддаленому майбутньому [4, с. 716]. Тобто це процес створення прогнозу, який і називається прогнозуванням. З філософських позицій прогнозування являє собою специфічний вид пізнання. Своєрідність пізнавальної ситуації в даному разі полягає в тому, що на перший план висувається дослідження не того, що є, а того, що буде.

В психології прогнозування – це передбачення людиною майбутньої ситуації, на основі якого можливе здійснення своєчасних і відповідних дій.

Однак існують і педагогічні погляди на місце прогнозування в освітньо-виховному процесі. Прийом педагогічного прогнозування – це теоретична форма чи практична операція або дія у вигляді підходу до розробки прогнозу педагогічної реальності, що спрямована на одержання конкретного результату [4, с. 717].

Ця проблема досліджується науковцями в таких пріоритетних напрямках:

- обґрунтування необхідності формулювання прогнозів у педагогічній діяльності (Я. Коменський, А. Макаренко, В. Сухомлинський та ін.);
- розкриття специфіки педагогічного прогнозування (Б. Гершунський, А. Присяжна, Л. Регуш та ін.);
- здійснення прогнозування в управлінні педагогічними системами різного рівня (С. Боруха, В. Докучаєва, Н. Шалімова та інші);
- підхід до вивчення прогнозування як окремого компонента педагогічної діяльності (Ю. Бабанський, Н. Кузьміна, В. Сластьонін та ін.).

До них можна віднести також прогнозування, зокрема дослідно-експериментальне, основи якого були закладені в 70-80-х рр.. Є.Г. Костяшкіним, В.О. Кутєвим, Л.М. Зелениною та іншими дослідниками. Їх розробки щодо перспектив розвитку освітньої, виховної роботи, змісту освіти покладені в основу створення широкомасштабних проектів, спрямованих на вирішення сучасних проблем.

Наукові основи проблеми прогнозування й передбачення досліджувалися: - як галузь освіти (І. Бестужев-Лада, А. Брушлінський, Б. Гершунський, А. Присяжна, М. Скаткін, Л. Регуш);

- як компонент педагогічної діяльності (В. Загвязінський, Н. Кузьміна, Ю. Кулюткін, В. Сластьонін, Г. Сухобська);

- як ключова умова ефективності педагогічної діяльності педагогів-новаторів (Ш. Амонашвілі, Є. Ільїн, С. Лисенкова).

Ретроспективний аналіз наукової літератури дозволив виділити основні етапи становлення педагогічного прогнозування: I етап – виокремлення уявлень про майбутнє з наукових теорій античності (V ст. – перша половина IV ст. до н. е.); II етап – період обґрунтування прогнозування в теоріях утопічного соціалізму (XVII–XVIII століття); III етап – визначення філософсько-історичного підходу до змісту прогнозування (кінець XIX – початок XX століття); IV етап – формулювання перших положень прогнозування як професійної функції педагога (перша половина XX століття); V етап – становлення теоретико-методологічних засад педагогічного прогнозування в країнах зарубіжжя та на пострадянському просторі (60-ті–80-ті роки XX століття); VI етап – оновлення змісту педагогічного прогнозування в контексті модернізації професійної підготовки майбутніх вихователів дошкільних закладів (90-ті роки XX ст. – сучасний період).

Разом із тим, у сучасній педагогічній літературі, на наш погляд, недостатньо висвітлено питання підготовки майбутніх вихователів дітей дошкільного віку до здійснення прогностичної діяльності в умовах сучасного дошкільного навчального закладу. Теоретичний аналіз даної проблеми та вивчення професійної підготовки майбутніх вихователів у вищих навчальних закладах окреслюють об'єктивно існуючі суперечності:

- між нагальною потребою суспільства в якісній підготовці майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів і недостатнім рівнем професійної компетентності випускників вищих навчальних закладів;

- між традиційним розумінням призначення, методів і форм роботи навчального закладу і сучасним уявленням про професіоналізм, розвиток професійних якостей, компетентностей вихователя дошкільного навчального закладу.

Отже, метою статті є аналіз основних умінь педагогічного прогнозування, якими має володіти майбутній вихователь, та методи їх досягнення.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Сьогодення диктує нові вимоги до побудови навчально-виховного процесу з дошкільниками. Змінюються реалії навколишнього світу, вундеркіндами зростають діти, осучаснюється змістове наповнення тематичних циклів навчання і виховання. Тому важливо повною мірою враховувати нові вимоги до підготовки майбутніх вихователів, спираючись на концептуальні засади розвитку особистісного потенціалу дитини дошкільного віку, педагогічні умови оптимізації компетентної поведінки дошкільників із включенням у навчально-виховний процес ефективних особистісно орієнтованих технологій, та спрямовувати його на здійснення прогностичної діяльності.

Будь-яке прогнозування повинно мати на меті отримати відповідь на запитання: «Для чого прогнозуємо?» і «Що потрібно для успішної реалізації задуманого прогнозу?».

Щоденно в ході планування навчально-виховного процесу вихователь прогнозує поведінку дітей у різних видах діяльності, доцільні прийоми й методи роботи, результати навчального процесу, позитивні й негативні чинники, які впливають на розвиток дітей. Однак прогнозування розглядається не як самостійний процес, що потребує системного підходу і повинен здійснюватися на наукових засадах, а як додаткова складова етапу планування. Кожен педагог має власні, досить таки суб'єктивні уявлення про дану функцію.

Прогностична діяльність вихователя дошкільного навчального закладу – «це діяльність, що визначається ціннісним цілепокладанням, передбачає здійснення системної діагностики у професійній роботі, випереджувального планування педагогічної проблеми, прогнозування шляхів її розв'язання з використанням моделювання, проектування й конструювання технології досягнення передбачуваного результату й упровадження її у процес управління особистісним розвитком, навчанням й вихованням дітей дошкільного віку в умовах дошкільного навчального закладу, що зумовлює результат означеної діяльності – прогностичну компетентність» [3, с. 16].

Сутність педагогічного прогнозування складається з характеристик (інформативність, достовірність, імовірнісний характер, варіативність, обґрунтованість, усвідомленість і широта); методів (цілепокладання, діагностика, проектування, висунення й аналіз гіпотез, екстраполяція, планування, моделювання, експеримент, управління, програмування, експертиза, рефлексія, контроль і оцінювання); принципів (прогнозування освіти на користь повнофункціональної і соціально-прогресивної діяльності людини в полікультурному і

багатонаціональному соціумі; врахування й поєднання поточних, актуальних і перспективних потреб людини в освіті; безперервність прогнозування в освіті; єдності теоретичного і практичного змісту розвитку прогнозів в освіті); структури (передпрогнозна орієнтації, завдань на прогноз, прогнозного діагнозу, прогносної перспекції, верифікації, коректування). Отже, специфіка педагогічного прогнозування погоджується з процесом прогностичної діяльності особистості.

Результатом означеної діяльності є прогностична компетентність, що розглядається як інтегрована якість особистості вихователя, що визначає складне індивідуально-психологічне, поліфункціональне утворення професійних теоретичних знань, ціннісних установок, особистісних якостей і практичних умінь педагога у сфері педагогічного прогнозування дошкільної освіти, а також мотиваційно-ціннісного ставлення до прогностичної діяльності, прагнення до планування власного професійного самовизначення та особистісного розвитку дітей дошкільного віку [3, с. 17].

В умовах вищого навчального закладу процес формування прогностичної компетентності у студентів проходить за умов спеціальної організації навчально-виховного процесу, а також через взаємозалежне поєднання її складових із структурними компонентами прогностичної діяльності майбутніх вихователів: аксіологічним, когнітивним, технологічним і рефлексивним. Розуміння актуальності формування готовності педагога до прогностичної діяльності, узагальнення досвіду і перевірка власних методичних доробків вимагають визначити структуру і конкретизувати зміст цього поняття, виходячи із специфіки прогностичної діяльності і вимог, які висунуті сьогодні до особистості педагога. З метою подальшого вивчення проблеми прогнозованого навчання і виховання було проведено обговорення окресленого питання зі студентами напряму 6.010101 Дошкільна освіта Педагогічного інституту Східноєвропейського університету імені Лесі Українки. Нами було опитано 78 студентів I-IV курсів денної форми навчання. Всі отримані дані вказували на недостатню сформованість професійних умінь у студентів. Аналіз анкетування засвідчив, що значна кількість осіб (79% з 78 респондентів) мало обізнані з сутністю поняття «прогностичні вміння». Результати дослідження довели, що підготовка студентів до прогностичної діяльності гальмується низьким рівнем сформованості готовності майбутніх вихователів ДНЗ до такого виду діяльності.

Результати нашого експерименту дали можливість зробити висновок, що формуванню прогностичних умінь майбутніх вихователів ДНЗ у процесі фахової підготовки в умовах вищого навчального закладу приділяється недостатня увага. Під час педагогічного оцінювання рівня сформованості прогностичних умінь нами було встановлено, що у студентів найбільш розвинені аналітико-синтетичні (47,6%) та інформаційні (68,2%) вміння і найменш розвинені креативні (17,1%) і прогностичні (24,8%) вміння.

Основою для розробки змісту підготовки майбутнього вихователя до прогностичної педагогічної діяльності, структури методологічних, загально-теоретичних, психолого-педагогічних і дидактико-технологічних знань та умінь є вимоги до фахівця, а також особливості його педагогічної діяльності. Прогностичні вміння пов'язані з управлінням педагогічним процесом і передбачають чітке уявлення в свідомості вихователя, який є суб'єктом управління, про мету його діяльності, спрямовану на очікуваний результат. Педагогічне прогнозування ґрунтується на достовірних знаннях суті і логіки педагогічного процесу, закономірностей вікового і індивідуального розвитку дошкільників. До складу прогностичних умінь вихователя належать:

- постановка педагогічних мети і завдань;
- відбір оптимальних способів досягнення мети, завдань;
- передбачення результату;
- передбачення можливих відхилень і небажаних явищ;
- визначення етапів педагогічного процесу;
- приблизна оцінка передбачуваних витрат засобів, праці і часу учасників педагогічного процесу;
- планування змісту взаємодії учасників педагогічного процесу.

У залежності від об'єкта прогнозування прогностичні вміння можна об'єднати в три групи:

- прогнозування розвитку дитячого колективу;
- прогнозування розвитку особистості;

- прогнозування педагогічного процесу.

Педагогічне прогнозування вимагає від вихователя оволодіння такими прогностичними методами, як моделювання, висування гіпотез, мисленнєвий експеримент тощо[2, с. 137].

Для прогнозування змісту підготовки студентів до досліджуваного виду діяльності важливим є також відбір і створення логічних конструкцій наукових знань, які б могли стати інструментом самостійної навчально-пізнавальної діяльності, інструментом мислення взагалі і творчого зокрема, способом, який забезпечує перехід від фіксованих форм, рівнів і станів пізнавальної діяльності до більш високих. Це означає, що система наукових знань, які становлять основу підготовки до педагогічної діяльності, повинна бути впорядкована і організована таким чином, щоб частина цих знань була зведена до єдиної логіки, в основі якої – процес здійснення прогностичної педагогічної діяльності, її самоаналіз і самовдосконалення.

Для практичної реалізації цього положення необхідно створити таку систему знань і умінь, засвоєння яких передбачало би реалізацію важливих функцій цих знань: відображувальну, при якій дидактичні знання сприймалися би як відображення практики організації навчально-виховного процесу в дошкільному закладі, перетворювальну, смисл якої полягає в тому, щоб вихователь був готовий активно впливати на практику навчання, підвищувати її ефективність і якість; пізнавальну, яка містить наукове дидактичне обґрунтування пізнавального процесу.

Отже, на нашу думку, педагогам вищої школи необхідно сформувати у студентів уміння аналізувати й прогнозувати педагогічні процеси і явища, творчо використовувати набуті знання, досвід, оволодівати навичками самоосвіти. Порівняння вимог до професійної і наукової підготовки фахівця дозволило зробити висновок про те, що основною умовою реалізації зазначених вимог може бути навчально-прогностична діяльність як засіб формування прогностичних умінь у вихователів ДНЗ, а саме: аналітична та практична робота, вміння спостерігати, аналізувати, узагальнювати, прогнозувати, творчо застосовувати отримані знання та вміння.

**Висновки** дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Результативність процесу виховання багато в чому залежить від особистості вихователя, який щоденно безпосередньо й багатогранно впливає на кожний його компонент. Головна вимога сьогодення – педагог повинен зробити вихованця центром цього процесу, його активним, свідомим, повноправним та самостійним учасником. Тому головне завдання педагогічної діяльності вихователя полягає в тому, щоб формувати у вихованця мотивацію, навички та вміння самовдосконалення, озброїти його ефективною методикою, вірою у власні сили та власну неповторність. Впоратися з цим надзвичайним завданням може тільки справжній майстер своєї справи. Безперечно, для цього педагог повинен досконало володіти технологією і алгоритмом вивчення індивідуально-психічних особливостей вихованців, вмінням робити обґрунтовані висновки на основі цих досліджень. Отже, вихователь водночас повинен бути і психологом-дослідником, аналітиком, маючи для цього відповідні навички та вміння.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Андрущенко В. П. Модернізація педагогічної освіти України в контексті Болонського процесу / В.П.Андрущенко // Вища освіта України. – 2004. – № 1. – С. 5–9.
2. Гершунский Б.С. Прогностические методы в педагогике / Б.С. Гершунский. – К. : Вища школа, 1974. – 207 с.
3. Давкуш Н. В. Характеристика моделі підготовки майбутніх вихователів дошкільних закладів до прогностичної діяльності / Н. В. Давкуш // Імідж сучасного педагога. – 2010. – № 6–7. – С. 15–18.
4. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України ; головний ред. В. Г. Кремень. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.

**PROFESSIONAL READINESS OF THE FUTURE PEDAGOGUES TO CONDUCT  
PROGNOSTICATION ACTIVITY IN MODERN CHILDRENS RECREATIONAL INSTITUTIONS**

**I. BRYCHNEVSKA**

**Statement of the problem.** Updating the content of modern vocational education system is based on the principles of education of national consciousness, the introduction of modern educational technologies, a new vision of the purposes and content of training, upbringing and development of the younger generation, from pre-school childhood. These processes undoubtedly influence the emergence of different paradigms of understanding of education – as a prognostic process, which stimulates the teacher and pupil to the modeling of the consequences of the formation and development of the child's personality. The result of education in this context is the identity of the child, which leveraged its strengths, Microsoft has also compensated for weak links that, in General, determines the future behavior of a person.

Modern educator of preschool aged children – is wholly professional who focuses in the scientific developments in various sectors (in contact with the pedagogy), the innovation, owns an effective technology development, training and education of children; able and committed to self-development, self-improvement, samomoderovanie and sameprocedure in various spheres of life, including professional. This complexity explains the increased attention of scientists to the improvement of quality of preparation of future teachers of preschool children in the learning process at the University.

**Analysis of recent researches and publications.** The prediction understand (Greek "rhodo" – foresight) projections, i.e., probable judgments about the state of the objects functioning in the near and distant future [4, p. 716]. That is, the process of forecast creation, which is called forecasting. From a philosophical perspective, the prediction is a specific kind of knowledge. The originality of the cognitive situation in this case is that there is a study not of what is, and what is to come.

In psychology, the prediction is a prediction of person future situation on the basis of which it is possible to facilitate timely and appropriate actions.

However, there are pedagogical views on the place of forecasting in the educational process. The reception of pedagogical forecasting is a form of theoretical or practical operation or action in the form of approach to development of forecast of educational reality, aiming at a particular result [4, p. 717].

This problem is addressed by scientists in these priority areas:

- the rationale for the formulation of forecasts in pedagogical activities (J. Comenius, A. Makarenko, V. Sukhomlinsky, etc.);
- disclosure of the specifics of pedagogical forecasting (B. Gershunsky, A. Jury, L., Regus etc.);
- implementation of forecasting in the management of educational systems of different levels (Boruch S., Dokuchaev, N. Shalimov and others);
- approach to the study of forecasting as a separate component of pedagogical activity (Y. Babanskii N. Kuzmina, V. Slastyonin etc.).

These include also the prediction, in particular experimental, the foundations of which were laid in the 70s-80s There.G. Astashkin, V. A. Kut Vim, L. M. Zeleney and other researchers. Their development on the prospects for the development of educational, educational work, educational content as the basis for the creation of large-scale projects aimed at solving contemporary problems.

Scientific bases of problems of forecasting and foresight were studied: - as a branch of education (I. Bestuzhev-Lada, A. Brushlinsky, To. Gershunsky, A. Foreman, N. Skatkin, L. Regos);

- as a component of pedagogical activity (V. Savasi, N. Kuzmin, Y. Kulyutkin, V. Slastyonin, Scholtka);
- as a key condition of efficiency of pedagogical activity of teachers-innovators (sh. a. Amonashvili, Is. Ilyin, S. Lysenkova).

A retrospective analysis of scientific literature allowed to identify the main stages of pedagogical forecasting: stage I – selection of views about the future of scientific theories of

antiquity (Vth century – first half of IV century. to ad); phase II – period justification of the prediction in the theories of utopian socialism (XVII–XVIII century); phase III – definition of philosophical-historical approach to the content of prediction (end of XIX – beginning of XX century); phase IV – formulation of the first provisions of predicting how the professional functions of a teacher (first half of the twentieth century); Phase V – formation of theoretical and methodological bases of pedagogical forecasting in the foreign countries and the former Soviet Union (60-th–80-th years of XX century); VI stage – update of the content of pedagogical forecasting in the context of modernization of professional training of future preschool teachers (90-th years of the twentieth century. – the modern period).

However, in the modern pedagogical literature, in our opinion, not sufficiently covered the issues of preparation of the future Tutors of preschool age children to implement predictive activity in the conditions of modern preschool educational institution. Theoretical analysis of the problem and the study of professional preparation of future teachers in higher educational institutions define the objectively existing contradictions:

- between the urgent public need for quality training of future educators of preschool educational institutions and the insufficient level of professional competence of graduates of higher educational institutions;
- between the traditional understanding of the purpose, methods and forms of work of the institution and to modern notions of professionalism, competency development, competencies of the teacher of preschool educational institution.

So, the purpose of this article is to analyze the main pedagogical skill of forecast - ing, which should have a future caregiver, and methods of achieving them.

**The main material research with full justification of scientific results.** Modernity dictates new requirements to the construction of the educational process with preschool children. Change the realities of the world, prodigies are children, Sovremennaya the content of the thematic cycles of training and education. It is therefore important to take full account of new requirements for the preparation of future teachers, based on the conceptual basis for the development of personal potential of children of preschool age, pedagogical conditions of optimization by a competent behavior of preschoolers with inclusion in the educational process of an effective learner-focused technologies, and direct it on the exercise of prognostication.

Any forecasting should aim to answer the question: "whats predictable?" and "What is needed for successful implementation of the planned forecast?".

Every day during the planning of the educational process the teacher predicts the behavior of children in different types of activities, appropriate techniques and methods of work, the results of the educational process, the positive and negative factors that affect the development of children. However, forecasting is not seen as an independent process that requires a systematic approach and should be carried out on a scientific basis, and as an additional component of the planning stage. Each tutor has his own, pretty subjective ideas about this feature.

Prognostic activity of the teacher of preschool educational institution – "this activity is determined by the value goal setting, involves the implementation of system diagnostics in the professional work, advanced planning pedagogical problems, predict the ways of its solution using simulation, design and engineering technology to achieve the intended outcome and implementing it in the management process, personal development, education and upbringing of children of preschool age in the conditions of preschool educational institution that predetermines the result of this activity – prognostic competence" [3, p. 16].

The essence of pedagogical forecasting consists of properties (informativeness, credibility, probabilistic in nature, variability, validity, awareness, and breadth); methods (goal setting, diagnosis, design, promotion and analysis of hypotheses, extrapolation, planning, modeling, experiment, control, programming, assessment, reflection, monitoring and evaluation); principles (forecasting education for the benefit of a full-featured and socially-progressive of human activities in a multicultural and multinational society; accounting and the combination of current, relevant and perspective needs of the person in education; continuity of forecasting in education; unity of theoretical and practical content of the forecasts of development in education); structure (predprosmotr orientation, task to forecast, prognosis diagnosis, prognosis prospects, verification, correction). So, the specifics of pedagogical forecasting agrees with the process of prognostic activity of the person.

The result of these activities is predictive competence is considered as an integrated quality of the personality of the teacher that determines a complex of individual-psychological, polyfunctional education professional theoretical knowledge, values, personal qualities and practical skills of the teacher in the field of pedagogical forecasting of pre-school education, as well as the motivational-value relation to the forecast activities, the desire for planning their own professional identity and personal development of children of preschool age [3, p. 17].

In terms of educational institutions the process of formation of prognostic competence of students takes place in conditions of a special organization of the educational process, as well as interconnected through a combination of its components with structural components of the forecasting activity of future educators: axology, cognitive, technological and reflective. Understanding the relevance of formation of readiness of the teacher to forecast activities, experiences, and checking own methodological developments required to define the structure and specify the content of this concept, based on the specifics of prognostic activity and requirements of today to the personality of the teacher. To further study the problem of projected training and education was discussed the problem with students directions 6.010101 Preschool education Pedagogical Institute of Eastern European University of Lesya Ukrainka. We surveyed 78 students i-IV courses of day form of education. All the data obtained pointed to a lack of formation of professional skills of the students. Analysis of the questionnaires showed that a significant number of persons (79% out of 78 respondents) are not familiar with the essence of the concept of "predictive ability". The results of the study showed that preparing students to prognostic activity is inhibited by low level of formation of readiness of future teachers to the DOE of such activities.

The results of our experiment allowed us to conclude that the formation of prognostic skills of future teachers of kindergarten in the process of professional training in higher educational institutions is paid insufficient attention. During a teachers evaluation of the level of predictive skill we have found that students are most highly developed analytic-synthetic (47,6%) and information (68,2%) and the least developed skills of creative (17.1%) and prognostic (24,8%) skills.

The basis for the development of the content of training of future teacher to pedagogical activity predictive, structure, methodological, theoretical, psycho - pedagogical and didactic-technological knowledge and skills requirements, as well as the features of his pedagogical activity. Predictive skills associated with the management of the teaching process and provide a clear picture in the mind of the caregiver, which is the subject of control, goals of its activities aimed at the expected result. Pedagogical forecasting is based on reliable knowledge of the nature and logic of the pedagogical process, patterns, age and individual development of preschool children. The composition of predictive skills for caregivers include:

- statement of pedagogical goals and objectives;
- selection of optimal ways of achieving goals, objectives;
- anticipating the outcome;
- prediction of possible deviations and adverse events;
- definition of the stages of the pedagogical process;
- an estimate of anticipated costs, time and labor of participants of educational process;
- planning the content of interaction of participants of pedagogical process.

Depending on the object of prediction the predictive abilities can be combined into three groups:

- forecasting the development of childrens collective;
- forecasting the development of the individual;
- forecasting of the pedagogical process.

Pedagogical forecasting requires the educator mastering such predictive methods, such as modeling, hypotheses, experiment mysleni and so forth [2, p. 137].

To predict the content of preparation of students to the studied activity is also important in the selection and creation of logical structures and scientific knowledge, which could become a tool of independent learning and cognitive activity, a tool of thinking in General and creativity in particular, in a manner that provides a transition from the fixed forms, levels and States of cognitive activity to a higher. This means that the system of scientific knowledge which form the basis of preparation for pedagogical activity, should be streamlined and organized in such a way

that the part of this knowledge was reduced to a single logic, which is based on the process of implementation of predictive pedagogical activity, its self-examination and self-improvement.

For the practical implementation of this provision it is necessary to create a system of knowledge and skills, mastering of which provides for the implementation of important features of this knowledge: *dobrogeanu* in which didactic knowledge would be perceived as a reflection of the practice of the organization of the educational process in a preschool institution, transforming, the meaning of which is that the teacher was ready to actively influence the practice of teaching, to improve its efficiency and quality; educational, which includes scientific didactic substantiation cognitive process.

Therefore, in our opinion, teachers of the higher school must provide the students with the ability to analyze and predict the pedagogical processes and phenomena, to creatively use acquired knowledge, experience, skills of self-education. Comparison of requirements for professional and scientific training of specialist has led to the conclusion that the main condition of implementation of these requirements may be study-prognostic activity as a means of formation of prognostic skills of educators, the DOE, namely: analytical and practical work, ability to observe, to analyze, to generalize, to predict, to creatively apply acquired knowledge and skills.

The findings of the study and perspectives for further research in this direction. The performance of the process of education depends largely on the personality of the educator who daily and has many effects on each component. The main requirement of the day – the teacher should make the pet the center of this process, its active, conscious, full-fledged and independent member. Therefore, the main objective of pedagogical activity of the teacher is to nurture pupil motivation, skills of self-improvement, to equip its effective methodology, faith in their own strength and their own uniqueness. To cope with this extraordinary challenge can only be a true master of his craft. Undoubtedly, this teacher should be fluent in the technology and algorithm the study of the individual mental characteristics of the pupils, ability to do substantiated conclusions on the basis of these studies. Therefore, the teacher must be a psychologist-researcher, analyst, with the right skills.

#### REFERENCES:

1. Andrushhenko V. P. Modernizaciya pedagogichnoyi osvity Ukrayiny v konteksti Bolonskogo procesu / V.P.Andrushhenko // *Vyshha osvita Ukrayiny*. – 2004. – # 1. – S. 5–9.
2. Gershunskyy B.S. Prognostycheskiye metody v pedagogyke / B.S. Gershunskyy. – K. : *Vyshha shkola*, 1974. – 207 s.
3. Davkush N. V. *Xarakterystyka modeli pidgotovky majbutnix vyxovateliv doshkilnyx zakladiv do prognostychnoyi diyalnosti* / N. V. Davkush // *Imidzh suchasnogo pedagoga*. – 2010. – # 6–7. – S. 15–18.
4. *Encyklopediya osvity* / Akad. ped. nauk Ukrayiny ; golovnyj red. V. G. Kremen. – K. : *Yurinkom Inter*, 2008. – 1040 s.